

IV Diumenge d'Advent (A) 11 de Desembre de 2022 – Núm. 55

Guillar-se d'amor per Jesucrist i la seva Església. Heus aquí el secret de tot, la font de totes les alegries, l'assegurança perfecta de tota empresa. Deixeu-me compartir aquestes paraules de St. Manuel González, parlant en una conferència a Sevilla a la "Caritas" d'aleshores. Podria aplicar-se també a totes les missions sobrenaturals, a totes aquelles missions que com són donades pel Senyor, d'Ell venen i a Ell van, i només units a Ell podem realitzar. Diu així: "un capellà va a un poble perdut; l'església buida, el Sagrari sol, les teranyines els animalons són els seus companys; Crist odiat o desconegut, el poble, els pobres, els desgraciats, els ancians, que sempre segueixen la mateixa sort que Jesucrist, explotats o abandonats; el pudor de les donzelles, en perills imminents i constants; la innocència dels nens, trepitjada; el matrimoni, substituït per la mancebia; el vici, regnant, i la virtut, escarnida; predica i no se'l sent; celebra misses i no s'hi assisteix; treu processons i se'l deixa sol amb els *gallecs* del pas; va a casa dels malalts i és llançat al carrer; recollirà els morts i fins i tot els morts li són arrabassats!; espera que se li acostin els pobres, i fins i tot els pobres es no es *rebaixaran* a demanar una almoina al capellà...! Heus aquí, senyors, un poble *perdut i molt perdut*. I no fantasiejo, heus aquí un magnífic camp d'experimentació per a l'acció social catòlica. Què farà el capellà? No compta ni amb una moneda de cinc cèntims; és pobre i no hi ha qui li doni. Ciència? El poc que recorda del que va aprendre al seminari. Influència? Zero o quantitats negatives. Què farà? Jo crec que si aquest capellà té sang cristiana a les seves venes, no té cap altre recurs que anar-se'n al Sagrari i afatar-se de plorar, explicant les seves desolacions al seu Company d'abandó: el Jesucrist sol i menyspreat, i repetir aquesta feina una i moltes vegades, i jo us asseguro, senyors, que és una amenaça terrible per a un poble perdut un capellà plorant davant un Sagrari desert. Aquí és on jo crec que ha de començar aquest capellà per a la seva acció social catòlica: mirant molt Crist i omplint-se d'aquella mirada dolçament trista que busca en qui descansar i no troba; plorant amb Crist que plora, acompanyant Crist abandonat, posant el seu cor, molt a prop, fins que es punxi amb les espines que coronen Aquest, fins que passin al seu una mica de les fells amargues que en Aquest vessen, establint així un flux i reflux de penes i amors, fent-se ell l'adorador, l'amant, la víctima per tota la seva pobra parròquia... Aquest és el primer pas, associar-se a Crist, entrar en companyia amb Ell, enamorar-se d'Ell, estimar-lo amb tota l'ànima i voleu que us ho digui d'una vegada? *Guillar-se d'amor pel Cor de Jesucrist!*" (San Manuel González, Conferència Tercera Setmana Social de Sevilla). Aquest és el començament de tot... Aquí es deixen els càlculs humans i comença a brollar sobreabundantment la gràcia divina, que tot ho pot, tot ho renova, tot ho transforma.

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Bateig. Ramón Mir (LL).

Aula Cardenal Vives. Dilluns 12 de Desembre, a les 19:45 h., a la Parròquia de St. Andreu.

Festa de Sta. Llúcia. Dimarts 13 de desembre, a les 12 h., missa Solemne a la Parròquia de Sta. Maria de Caldes d'Estrac. Aquell dia no hi haurà missa a St. Vicenç a les 20 h.

Recés d'advent. Dissabte 17 de desembre a la Parròquia de Sta. Maria de Caldes, de 10 h. a 13 h.

Pastorets de la catequesi. Dissabte 17 de Desembre, a les 18 h. a St. Andreu de Llavaneres.

Venta de Loteria parroquial, núm. 85.668. En benefici de les obres parroquials.

HORARIS DE MISSA

	Vigília festius	Diumenges		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St. Andreu de Llavaneres	19:00	11:30	19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		13:00 (estiu: a les 10 h.)							
St. Vicenç de Montalt	20:00	10:00	20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carme (Caldes)		12:00**							
Sta. Maria de Caldes		(Nadal i de Rams a Corpus)					10:00**		10:00**

* castellà | ** bilingüe

Església de St. Pere: en l'horari d'estiu, que va del 1r Diumenge de Juny fins al 4rt de Setembre, la missa és a les 10 h.

Església del Carme (Caldes): El temps de Nadal i de Rams a Corpus inclosos, aquesta missa es trasllada a la Parròquia de Sta. Maria.

Adoració eucarística: St. Andreu: Dijous de 19:30-20 h. i 2n i 4rt Divendres, de 10-19 h.

Contacte: Despatx: Sr. Joan Ferrer, tel. 696 595 703 | Mn. Andrew Llanes | Mn. David Navarro, tel. 697 754 759

santandreu473@arqbcn.cat | santvicenc690@arqbcn.cat | santamaria322@arqbcn.cat | <https://parroquies3viles.com/>

Chiflar-se de amor por Jesucristo y su Iglesia. He aquí el secreto de todo, la fuente de todas las alegrías, el seguro perfecto de toda empresa. Dejadme compartir estas palabras de S. Manuel González, hablando en una conferencia en Sevilla a la “Caritas” de entonces. Podría aplicarse también a todas las misiones sobrenaturales, a todas aquellas vocaciones que como son dadas por el Señor, de Él vienen y a Él van, y sólo unidos a Él podemos realizar. Dice así: “un cura va a un pueblo perdido; la iglesia vacía, el Sagrario solo, las telarañas los animalejos son sus compañeros; Cristo odiado o desconocido, el pueblo, los pobres, los desgraciados, los ancianos, que siempre siguen la misma suerte que Jesucristo, explotados o abandonados; el pudor de las doncellas, en peligros inminentes y constantes; la inocencia de los niños, pisoteada en el arroyo; el matrimonio, sustituido por la mancebía; el vicio, reinante, y la virtud, escarnecida; predica y no se le oye; celebra funciones y no se asiste; saca procesiones y se le deja solo con los *gallegos* del paso; va a casa de los enfermos y es arrojado a la calle; va a recoger los muertos y ¡hasta los muertos le son arrebatados!; espera que siquiera se le acerquen los pobres, y ¡hasta los pobres se rebajan en pedir una limosna al cura...! He aquí, señores, un pueblo *ido* y *muy ido*, ¡no fantaseo!, he aquí un magnífico campo de experimentación para la acción social católica. ¿Qué hará el cura? No cuenta ni con una moneda de cinco céntimos; ¡es pobre y no hay quien le dé” ¿Ciencia? Lo poco que recueda de lo que aprendió en el seminario. ¿Influencia, ambiente? Cero o cantidades negativas. ¿Qué hará? Yo creo que si ese cura tiene sangre cristiana en sus venas, no tiene otro recurso que irse al Sagrario y hartarse de llorar, contando sus desolaciones a su Compañero de abandono: al Jesucristo solo y despreciado, y repetir esa faena una y muchas veces, y yo os aseguro, señores, que es una amenaza terrible para un pueblo impío un cura llorando ante un Sagrario desierto. Ahí, ahí es donde yo creo que ha de empezar ese cura para su acción social católica: mirando mucho a Cristo y llenándose de aquella mirada dulcemente triste que busca en quien descansar y no halla; llorando con Cristo que llora, acompañando a Cristo abandonado, poniendo su corazón, muy cerca, hasta que se punce con las espinas que coronan Éste, hasta que pasen al suyo algo de las hieles amargas que en Éste rebosan, estableciéndose así un flujo y reflujo de penas y amores, haciéndose él el adorador, el amante, la víctima por toda supobre parroquia... Ése es el pimer paso, asociarse a Cristo, entrar en compañía con Él, enamorarse de Él, quererlo con toda el alma y ¿queréis que os lo diga de una vez? ¡*Chiflarse* de amor por el Corazón de Jesucristo!” (San Manuel González, Conferencia Tercera Semana Social de Sevilla). Éste es el comienzo de todo... Aquí se abandonan los cálculos humanos y comienza a brotar sobrebundantemente la gracia divina, que todo lo puede, todo lo renueva, todo lo transforma.